

DIREKTIIVID

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2007/60/EÜ,

23. oktoober 2007,

üleujutusrisiki hindamise ja maandamise kohta

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

peaksid nende tõhususe tagamiseks siiski olema vesikondade ulatuses võimalikult põhjalikult kooskõlastatud.

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 175 lõiget 1,

- (4) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiiviga 2000/60/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik, ⁽³⁾ on ette nähtud vesikondade majandamiskavade koostamine kõikide valgapiirkondade jaoks, saavutamaks head ökoloogilist ja keemilist seisundit, et aidata kaasa üleujutuste mõju leevendamisele. Siiski ei ole üleujutuste riski vähendamine nimetatud direktiivi peaesmärk, samuti ei ole selles arvestatud kliimamuutuste tagajärjel üleujutuse riskis tulevikus toimuvaid muutusi.

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust, ⁽¹⁾toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras, ⁽²⁾

- (5) Komisjoni 12. juuli 2004. aasta teatises Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele „Üleujutuste riskijuhtimine: üleujutuste ennetamine, kaitse ja leevendamine” esitatakse komisjoni analüüs ja lähenemine üleujutusrisiki maandamisele ühenduse tasandil ja järeldatakse, et ühenduse tasandil kooskõlastatud tegevus loob lisaväärtust ja tagab parema kaitse üleujutuste eest.

ning arvestades järgmist:

(1) Üleujutused võivad põhjustada inimeste hukkumist ja ümberasumist ja kahjustada keskkonda, tõsiselt ohustada majanduse arengut ning laostada ühenduse majandustegevust.

- (6) Lisaks liikmesriikidevahelisele kooskõlastamisele on üleujutuste tõhusal ennetamisel ja leevendamisel vaja teha koostööd kolmandate riikidega. See on kooskõlas direktiiviga 2000/60/EÜ ja üleujutusrisiki maandamise rahvusvaheliste põhimõtetega, nagu need töötati eelkõige välja ÜRO piiriüleste vooluveekogude ja rahvusvaheliste järvede kaitse ja kasutamise konventsiooni raames, mis on kiidetud heaks nõukogu otsusega 95/308/EÜ, ⁽⁴⁾ ja kõikide järgnevat kokkulepetega selle kohaldamisel.

(2) Üleujutus on loodusnähtus, mida ei saa vältida. Ent mõned inimtegevused (nagu inimasulate ja majandustegevuse kasv lammidel ning vee loodusliku kinnipidamise vähenemine maakasutuse tõttu) ja kliimamuutused aitavad kaasa üleujutuste tõenäosuse ja negatiivsete mõjude suurenemisele.

(3) Eelkõige inimeste tervisele ja elule, keskkonnale, kultuuripärandile, majandustegevusele ja infrastruktuurile üleujutuste tekitatud kahjulike tagajärgede riski vähendamine on teostatav ja soovitatav. Riskide vähendamise meetmed

- (7) Nõukogu 23. oktoobri 2001. aasta otsuses 2001/792/EÜ, Euratom, millega kehtestatakse ühenduse mehhanism tugevdatud koostöö soodustamiseks kodanikukaitse abimissioonidel, ⁽⁵⁾ on sätestatud liikmesriikide toetus ja abi suurõnnetuste, sh üleujutuste korral. Kodanikukaitse võib osutada asjakohast abi kannatada saanud elanikkonnale ning parandada valmisolekut ja vastupanuvõimet.

⁽¹⁾ ELT C 195, 18.8.2006, lk 37.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 13. juuni 2006. aasta arvamus (ELT C 300 E, 9.12.2006, lk 123), nõukogu 23. novembri 2006. aasta ühine seisukoht (ELT C 311 E, 19.12.2006, lk 10) ja Euroopa Parlamendi 25. aprilli 2007. aasta seisukoht. Nõukogu 18. septembri 2007. aasta otsus.

⁽³⁾ EÜT L 327, 22.12.2000, lk 1. Direktiivi on muudetud otsusega nr 2455/2001/EÜ (EÜT L 331, 15.12.2001, lk 1).

⁽⁴⁾ EÜT L 186, 5.8.1995, lk 42.

⁽⁵⁾ EÜT L 297, 15.11.2001, lk 7.

- (8) Vastavalt nõukogu 11. novembri 2002. aasta määrusele (EÜ) nr 2012/2002 Euroopa Liidu solidaarsusfondi loomise kohta ⁽¹⁾ on võimalik osutada kiiret rahalist abi suurõnnetuse tõttu kannatanud inimestele, looduslikele aladele, piirkondadele ja riikidele võimalikult normaalsete tingimuste taastamiseks. Fond võib siiski sekkuda ainult hädaolukorras vajalike tegevuste puhul, mitte hädaolukorrale eelnevates etappides.
- (9) Liikmesriigid ja ühendus peaksid vee- ja maakasutuse poliitikate väljatöötamisel arvestama võimalikku mõju, mida need poliitikad võivad üleujutusriskile ja üleujutusriski maandamisele avaldada.
- (10) Üleujutused ühenduse territooriumil on erinevad, näiteks jõgede suurvesi, äkktulvad, asulate ning rannikualade üleujutused. Samuti võib üleujutuste põhjustatud kahju ühenduses riigiti ja piirkonniti erineda. Seega peaksid liikmesriigid ise määratlema üleujutusriski maandamise eesmärgid ning need peaksid lähtuma kohalikest ja piirkondlikest asjaoludest.
- (11) Üleujutuste riski võib pidada väheoluliseks ühenduse teatud piirkondades, näiteks hõreda asustusega või asustamata piirkondades, vähese majandusliku või ökoloogilise väärtusega piirkondades. Üleujutuste riske ja edasiste meetmete vajadust – näiteks üleujutuste leevendamise võimalust – tuleks hinnata igas valglapiirkonnas või majandamisüksuses.
- (12) Selleks, et võimaldada tõepärast teavet ning kindel lähtekoht prioriteetide seadmiseks ning edasiste tehniliste, rahaliste ja poliitiliste otsuste tegemiseks seoses üleujutusriski maandamisega, on vaja koostada üleujutusohu kaardid ja üleujutusriski kaardid, mis kajastavad erinevate üleujutusstsenaariumitega seotud võimalikke kahjulikke tagajärgi, sealhulgas teavet keskkonna saastumise võimalike allikate kohta üleujutuste tagajärjel. Sellega seoses peaksid liikmesriigid hindama ümber tegevused, mis põhjustavad üleujutusriski suurenemist.
- (13) Selleks, et vältida ja vähendada üleujutuste negatiivset mõju asjaomases piirkonnas, on vaja koostada üleujutusriski maandamise kavad. Üleujutuste põhjused ja tagajärjed erinevad ühenduses riigiti ja piirkonniti. Üleujutusriski maandamise kavades peaks seetõttu arvesse võtma asjaomaste piirkondade eriomadusi ja kavades peaks pakkuma individuaalseid lahendusi vastavalt nende alade vajadustele ja prioriteetidele, samas tagades asjaomase kooskõlastamise valglapiirkondade vahel ning edendades ühenduse õigusaktides sätestatud keskkonnaalaste eesmärkide saavutamist. Eriti peaksid liikmesriigid hoiduma meetmete võtmisest või tegevustest, mis suurendavad oluliselt üleujutusriski teistes liikmesriikides, välja arvatud juhul, kui asjaomased liikmesriigid on need meetmed omavahel kooskõlastanud ja sobivas lahenduses kokku leppinud.
- (14) Üleujutusriski maandamise kavad peaksid keskenduma ennetamisele, kaitsele ja valmisolekule. Et anda jõgedele rohkem ruumi, tuleks kavades kaaluda võimaluse korral lammide hooldamist ja/või taastamist ning meetmeid, mis võimaldavad ennetada ja vähendada kahju inimestele, keskkonnale, kultuuripärandile ja majandustegevusele. Üleujutusriski maandamise kavade elemente tuleb korrapäraselt läbi vaadata ja vajadusel ajakohastada, võttes arvesse kliimamuutuste võimalikke mõjusid üleujutuste esinemise suhtes.
- (15) Solidaarsuse põhimõte on riskide maandamise seisukohast väga oluline. Sellest lähtudes peaks julgustama liikmesriike leidma õiglast vastutuse jaotust, kui ühistes huvides otsustatakse koos võtta meetmeid üleujutusriski maandamiseks kogu vooluveekogu ulatuses.
- (16) Töö dubleerimise vältimiseks peaks liikmesriikidel käesoleva direktiivi eesmärkide saavutamisel ja nõuete täitmisel olema õigus kasutada olemasolevaid esialgseid üleujutusriski hindamisi, üleujutusohu ja -riski kaarte ja üleujutusriski maandamise kavasid.
- (17) Direktiivi 2000/60/EÜ kohane vesikondade majandamiskavade koostamine ja käesoleva direktiivi kohane üleujutusriski maandamise kavade koostamine on osa vesikondade komplekssest majandamisest. Seepärast tuleks ära kasutada nende kahe protsessi võimalikku sünergia ja kasu, võttes arvesse direktiivi 2000/60/EÜ keskkonnaalaseid eesmärgi, tagades ressursside tõhusa ja mõistliku kasutamise ning tunnistades samas, et pädevad asutused ja majandamisüksused võivad käesolevas direktiivis ja direktiivis 2000/60/EÜ olla erinevad.
- (18) Liikmesriigid peaksid kasutama oma hinnangute, kaartide ja kavade koostamisel olemasolevaid häid tavasid ja parimat võimalikku tehnikat, mille rakendamine ei too üleujutusriski maandamisel kaasa liigseid kulusid.

⁽¹⁾ EÜT L 311, 14.11.2002, lk 3.

(19) Direktiiviga 2000/60/EÜ on juhtudel, kui veekogu kasutatakse mitmesugusteks veekogu mõjutavateks püsivateks inimtegevusteks (näiteks üleujutusrisi maandamine, ökoloogia, siseveete laevatamine või hüdroenergeetika), ette nähtud selged ja läbipaistvad menetlused sellise kasutamise ja mõju käsitlemiseks, sealhulgas artiklis 4 sätestatud võimalikud erandid hea seisundi säilitamise või seisundi halvenemise ärahoidmise nõuetest. Direktiivi 2000/60/EÜ artiklis 9 sätestatakse kulude hüvitamine.

(20) Käesoleva direktiivi rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks võtta vastu vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusele 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused. ⁽¹⁾

(21) Eelkõige tuleks komisjonile anda volitused kohandamaks lisa vastavalt teaduse ja tehnika arengule. Kuna need on üldmeetmed ja nende eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, tuleb need vastu võtta vastavalt otsuse 1999/468/EÜ artiklis 5a sätestatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

(22) Käesolevas direktiivis austatakse põhiõigusi ja peetakse kinni iseäranis Euroopa Liidu põhiõiguste hartaga tunnustatud põhimõtetest. Direktiiviga püütakse eelkõige toetada kõrgetasemelise keskkonnakaitse integreerimist ühenduse poliitikaga säästva arengu põhimõtte kohaselt kooskõlas Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 37 sätestatuga.

(23) Kuna käesoleva direktiivi eesmärki, milleks on meetmete raamistiku loomine, et vähendada üleujutustest tulenevate kahjustuste riske, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ning meetmete ulatuse ja mõju tõttu on seda parem saavutada ühenduse tasandil, võib ühendus võtta meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealusel artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nende eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.

(24) Kooskõlas proportsionaalsuse ja subsidiaarsuse põhimõttega ning asutamislepingule lisatud protokolliga subsidiaarsus- ja proportsionaalsuspõhimõtte kohaldamise kohta, ning pidades silmas liikmesriikide olemasolevaid võimalusi, tuleks kohalikule ja piirkondlikule tasandile jätta olulisel määral paindlikkust, eelkõige korraldamise ja asutuste vastutuse osas.

(25) Paremat õigusloomet käsitleva institutsioonidevahelise kokkuleppe ⁽²⁾ punkti 34 kohaselt julgustatakse liikmes-

riike koostama enda jaoks ja ühenduse huvides käesoleva direktiivi ja ülevõtmismeetmete vastavustabelid ning need avaldama,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

I PEATÜKK

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Käesoleva direktiivi eesmärk on luua üleujutusrisi hindamise ja maandamise raamistik, mille siht on vähendada ühenduses toimuvate üleujutuste kahjulikke tagajärgi inimeste tervisele, keskkonnale, kultuuripärandile ja majandustegevusele.

Artikkel 2

Lisaks direktiivi 2000/60/EÜ artiklis 2 sätestatud mõistetele „jõgi”, „vesikond”, „alamvesikond” ja „valgapiirkond” kasutatakse käesolevas direktiivis järgmisi mõisteid:

1. „üleujutus” – sellise maa ajutine kattumine veega, mis ei ole harilikult veega kaetud. See hõlmab jõgede veetaseme tõusust, mägedest pärit tulvaveest ja Vahemere ajutistest vooluveekogudest põhjustatud üleujutusi ning merevee taseme tõusust põhjustatud üleujutusi rannikualadel; see ei pruugi hõlmata kanalisatsioonisüsteemidest tingitud üleujutusi;
2. „üleujutusrisk” – üleujutuse tõenäosus koos üleujutuse võimalike kahjulike tagajärgedega inimeste tervisele, keskkonnale, kultuuripärandile ja majandustegevusele.

Artikkel 3

1. Käesoleva direktiivi kohaldamisel lähtuvad liikmesriigid direktiivi 2000/60/EÜ artikli 3 lõigetes 1, 2, 3, 5 ja 6 sätestatud korrast.

2. Sellest olenemata võivad liikmesriigid käesoleva direktiivi rakendamiseks:

a) määrata erinevad pädevad asutused, kui need, mis on määratud vastavalt direktiivi 2000/60/EÜ artikli 3 lõikele 2;

b) määrata kindlaks rannikualad või eraldiseisvad vesikonnad ning määrata need majandamisüksuse koosseisu, mis erineb vastavalt direktiivi 2000/60/EÜ artikli 3 lõikele 1 määratutest.

⁽¹⁾ EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23. Otsust on muudetud otsusega 2006/512/EÜ (ELT L 200, 22.7.2006, lk 11).

⁽²⁾ ELT C 321, 31.12.2003, lk 1.

Neil juhtudel edastavad liikmesriigid hiljemalt 26. maiks 2010 komisjonile direktiivi 2000/60/EÜ I lisas osutatud teabe. Sel eesmärgil loetakse mis tahet viide pädevatele asutustele ja valgapiirkondadele viiteks käesolevas artiklis osutatud pädevatele asutustele ja majandamisüksusele. Liikmesriigid teavitavad komisjoni kõigist käesoleva lõike kohaselt esitatud andmetes tehtud muudatustest kolme kuu jooksul pärast muudatuste jõustumist.

II PEATÜKK

ÜLEUJUTUSRISKI ESIALGNE HINDAMINE

Artikkel 4

1. Liikmesriigid viivad iga nende territooriumil paikneva valgapiirkonna või artikli 3 lõike 2 punktis b osutatud majandamisüksuse või rahvusvahelise valgapiirkonna osa kohta läbi üleujutusrisi esialgse hindamise käesoleva artikli lõike 2 kohaselt.

2. Üleujutusrisi esialgne hindamine viiakse läbi, et olemasoleva või hõlpsasti kättesaadava teabe, näiteks registreeritud andmete ja pikaajalisi arenguid käsitlevate uuringute põhjal, eriti kliimamuutuse mõju kohta üleujutuste esinemisele, hinnata võimalikke riske. Hindamine hõlmab vähemalt järgmist:

- a) valgapiirkonna topograafiline ja maakasutust kirjeldav, sobivas mõõtkavas kaart, millel on vesikondade, alamvesikondade ning olemasolu korral rannikuvööndite piirid;
- b) selliste varasemate üleujutuste kirjeldus, millel olid märkimisväärsed kahjulikud tagajärjed inimeste tervisele, keskkonnale, kultuuripärandile ja majandustegevusele, mille puhul esineb endiselt sarnaste üleujutuste tõenäosus tulevikus, sealhulgas nende ulatus ja kulgemisteed ning nende kahjuliku mõju hinnang;
- c) varem toimunud ulatuslike üleujutuste kirjeldus, mille puhul on võimalik ette näha tulevaste sarnaste sündmuste märkimisväärsed ohtlikke tagajärgi,

ning olenevalt liikmesriigi konkreetsetest vajadustest hõlmab see järgmist:

- d) hinnang sellele, millised on tulevaste üleujutuste võimalikud kahjulikud tagajärjed inimeste tervisele, keskkonnale, kultuuripärandile ja majandustegevusele, võttes võimalikult ulatuslikult arvesse selliseid aspekte nagu topograafia, vooluveekogude asukoht ning nende üldised hüdrooloogilised ja geomorfoloogilised omadused, sealhulgas lammid kui looduslikud vett kinnipidavad alad, olemasolevate tehnilike tulvakaitse infrastruktuuride tõhusus, asustatud alade asukoht, majan-

dustegevuse piirkonnad ja pikaajalised arengud, sealhulgas kliimamuutuste mõju üleujutuste tekkimisele.

3. Rahvusvaheliste valgapiirkondade või artikli 3 lõike 2 punktis b osutatud, teiste liikmesriikidega ühiste majandamisüksuste puhul tagavad liikmesriigid, et asjakohase teabe vahetamine toimub asjaomaste pädevate asutuste vahel.

4. Liikmesriigid lõpetavad üleujutusrisi esialgse hindamise 22. detsembriks 2011.

Artikkel 5

1. Artiklis 4 osutatud üleujutusrisi esialgse hindamise tulemuste põhjal määravad liikmesriigid igas valgapiirkonnas või artikli 3 lõike 2 punktis b osutatud majandamisüksuses või igas nende territooriumil paiknevas rahvusvahelise valgapiirkonna osas kindlaks need alad, kus liikmesriikide arvates on või mille puhul võib arvata, et seal tekib oluline üleujutusrisik.

2. Rahvusvahelise valgapiirkonna või artikli 3 lõike 2 punktis b osutatud, teise liikmesriigiga ühise majandamisüksuse koosseisu kuuluvate alade määramine lõike 1 kohaselt kooskõlastatakse asjaomaste liikmesriikide vahel.

III PEATÜKK

ÜLEUJUTUSOHU KAARDID JA ÜLEUJUTUSRISKI KAARDID

Artikkel 6

1. Liikmesriigid koostavad valgapiirkonna või artikli 3 lõike 2 punktis b osutatud majandamisüksuse tasandil artikli 5 lõike 1 kohaselt määratletud alade kohta kõige sobivamas mõõtkavas üleujutusohu kaardid ja üleujutusrisi kaardid.

2. Artiklis 5 määratletud, teiste liikmesriikidega ühiste alade kohta üleujutusohu kaartide ja üleujutusrisi kaartide koostamisel vahetatakse asjaomaste liikmesriikide vahel eelnevalt teavet.

3. Üleujutusohu kaardid hõlmavad geograafilisi alasid, kus üleujutused võivad toimuda vastavalt järgmistele stsenaariumitele:

- a) väikese tõenäosusega üleujutused või erakorraliste sündmuste stsenaariumid;
- b) keskmise tõenäosusega üleujutused (tõenäolise kordumise periood ≥ 100 aastat);
- c) vajadusel, suure tõenäosusega üleujutused.

4. Iga lõikes 3 osutatud üleujutuste stsenaariumi kohta esitatakse järgmised andmed:

- a) üleujutuse ulatus;
- b) tulvavee kõrgus või vajaduse korral veetase;
- c) vajadusel voolu kiirus või vastav vooluhulk.

5. Üleujutusrisiki kaartidel kirjeldatakse võimalikke kahjulikke tagajärgi, mis on seotud lõikes 3 osutatud üleujutuste stsenaariumitega, ning neil on näidatud:

- a) tõenäoline võimalikku kahju kannatavate elanike arv;
- b) võimalikku kahju kannataval alal toimuva majandustegevuse liik;
- c) nõukogu 24. septembri 1996. aasta direktiivi 96/61/EÜ saastuse kompleksse vältimise ja kontrolli kohta⁽¹⁾ I lisa osutatud käitised, mis võivad üleujutuse korral põhjustada juhuslikku reostust ning direktiivi 2000/60/EÜ IV lisa punkti 1 alapunktides i, iii ja v määratletud kaitsealad, mis võivad kahju kannatada;
- d) muu teave, mida liikmesriik peab vajalikuks, näiteks alad, kus võivad esineda üleujutused, mille vesi sisaldab suures koguses kaasaskantavaid setteid, ja üleujutused, mille vesi sisaldab tahkeid osakesi, ning teave muude oluliste saasteallikate kohta.

6. Liikmesriigid võivad otsustada, et piisava kaitstuse tasemega rannikualade osas piirdub üleujutusohu kaartide koostamine lõike 3 punktis a osutatud stsenaariumiga.

7. Liikmesriigid võivad otsustada, et põhjaveest tulenevate üleujutuste osas piirdub üleujutusohu kaartide koostamine lõike 3 punktis a osutatud stsenaariumiga.

8. Liikmesriigid tagavad, et üleujutusohu kaardid ja üleujutusrisiki kaardid valmivad 22. detsembriks 2013.

IV PEATÜKK

ÜLEUJUTUSRISKI MAANDAMISE KAVAD

Artikkel 7

1. Artiklis 6 osutatud kaartide alusel kehtestavad liikmesriigid artikli 5 lõike 1 kohaselt määratletud ja artikli 13 lõike 1

⁽¹⁾ EÜT L 257, 10.10.1996, lk 26. Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 166/2006 (ELT L 33, 4.2.2006, lk 1).

punktiga b hõlmatud alade kohta valgapiirkonna tasandil või artikli 3 lõike 2 punktis b osutatud majandamisüksuse tasandil kooskõlastatud üleujutusrisiki maandamise kavad kooskõlas käesoleva artikli lõigetega 2 ja 3.

2. Liikmesriigid kehtestavad artikli 5 lõike 1 kohaselt määratletud ja artikli 13 lõike 1 punktiga b hõlmatud aladele üleujutusrisiki maandamise asjakohased eesmärgid, keskendudes sellele, et vähendada üleujutuste võimalikke kahjulikke tagajärgi inimeste tervisele, keskkonnale, kultuuripärandile ja majandustegevusele, ja keskendudes vajadusel samuti mittestruktuurilistele algatustele ja/või üleujutuste tõenäosuse vähendamisele.

3. Üleujutusrisiki maandamise kavad hõlmavad meetmeid lõike 2 kohaselt kehtestatud eesmärkide saavutamiseks ning sisaldavad lisa A osas sätestatud osi.

Üleujutusrisiki maandamise kavades tuleb arvesse võtta asjakohaseid aspekte, näiteks kulusid ja tulusid, üleujutuste ulatust ja kulgemisteid ning alasid, mis võivad üleujutusi kinni pidada, näiteks looduslikud lammid, direktiivi 2000/60/EÜ artiklis 4 sätestatud keskkonnavalaseid eesmarke, pinnasekaitse ja veemajanduse, ruumiplaneerimise, maakasutuse ja looduskaitse aspekte, laevaliiklust ning sadamate infrastruktuuri.

Üleujutusrisiki maandamise kavades käsitletakse kõiki üleujutusrisiki maandamistsükli aspekte, keskendudes ennetusele, kaitsele ja valmisolekule, sealhulgas prognoosimisele ja varajase hoiatuse süsteemidele, ning arvestades konkreetse vesikonna või alamvesikonna omadusi. Üleujutusrisiki maandamise kavad võivad samuti sisaldada säästvate maakasutustavade edendamist, vee kinnipidamise parandamist ning teatavate alade kontrollitud üleujutamist üleujutuse korral.

4. Ühes liikmesriigis kehtestatud üleujutusrisiki maandamise kavad ei tohi solidaarsuse huvides sisaldada meetmeid, mis oma ulatuse ja mõju tõttu märkimisväärselt suurendavad üleujutusrisike üles- või allavoolu samas vesikonnas või alamvesikonnas asuvate riikide jaoks, välja arvatud juhul, kui meetmed on kooskõlastatud ja asjaomased liikmesriigid on nende osas artikli 8 raames kokkuleppele jõudnud.

5. Liikmesriigid tagavad, et üleujutusrisiki maandamise kavad koostatakse ja avaldatakse 22. detsembriks 2015.

Artikkel 8

1. Liikmesriigid tagavad, et täies ulatuses nende territooriumil asuvate valgapiirkondade või artikli 3 lõike 2 punktis b osutatud majandamisüksuste kohta koostatakse üks üleujutusrisiki maandamise kava või mitu valgapiirkonna tasandil kooskõlastatud üleujutusrisiki maandamise kava.

2. Täies ulatuses ühenduse territooriumil asuva rahvusvahelise valglapiirkonna või artikli 3 lõike 2 punktis b osutatud majandamisüksuse puhul tagavad liikmesriigid kooskõlastamise, et koostada üks rahvusvaheline üleujutusrisi maandamise kava või mitu üleujutusrisi maandamise kava, mis on rahvusvahelise valglapiirkonna tasandil kooskõlastatud. Kui selliseid kavasid ei ole, koostavad liikmesriigid üleujutusrisi maandamise kavad, mis hõlmavad vähemalt rahvusvahelise valglapiirkonna neid osi, mis asuvad nende territooriumil, ja mis on rahvusvahelise valglapiirkonna tasandil võimalikult ulatuslikult kooskõlastatud.

3. Ühenduse piire ületava rahvusvahelise valglapiirkonna või artikli 3 lõike 2 punktis b osutatud majandamisüksuse puhul püüavad liikmesriigid koostada ühe rahvusvahelise üleujutusrisi maandamise kava või mitu üleujutusrisi maandamise kava, mis on rahvusvahelise valglapiirkonna tasandil kooskõlastatud; kui see ei ole võimalik, kohaldatakse nende territooriumil asuvate rahvusvahelise valglapiirkonna osade suhtes lõiget 2.

4. Lõigetes 2 ja 3 viidatud üleujutusrisi maandamise kavasid täiendavad, kui ühise alamvesikonnaga riigid peavad seda vajalikuks, üksikasjalikumad üleujutusrisi maandamise kavad, mis kooskõlastatakse rahvusvaheliste alamvesikondade tasandil.

5. Kui liikmesriik leiab probleemi, mis mõjutab tema vetega seotud üleujutusrisi maandamist, mida kõnealune liikmesriik ei saa lahendada, võib ta probleemi teatada komisjonile ja teistele asjaomastele liikmesriikidele ning anda soovitusi selle probleemi lahendamiseks.

Komisjon vastab liikmesriigi teatele või soovitusele kuue kuu jooksul.

V PEATÜKK

KOOSKÕLASTAMINE DIREKTIIVIGA 2000/60/EÜ, AVALIK TEAVITAMINE JA ARUTELU

Artikkel 9

Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed käesoleva direktiivi ja direktiivi 2000/60/EÜ kohaldamise kooskõlastamiseks, keskendudes tõhususe suurendamise, teabevahetuse parandamise ning sünergia ja kasu saavutamise võimalustele, võttes arvesse direktiivi 2000/60/EÜ artiklis 4 sätestatud keskkonnaalaseid eesmärgi. Eelkõige:

1) esimeste üleujutusohu kaartide ja üleujutusrisi kaartide koostamine ja nende edasine läbivaatamine, millele on osutatud käesoleva direktiivi artiklites 6 ja 14, viiakse läbi sellisel, et neis sisalduv teave on kooskõlas vastavalt direktiivile 2000/60/EÜ esitatava teabega. Kaardid kooskõlastatakse direktiivi 2000/60/EÜ artikli 5 lõikes 2 sätestatud läbivaatamisega ja võidakse nendega ühendada;

2) esimeste üleujutusrisi maandamise kavade koostamine ja nende edasine läbivaatamine, millele on viidatud käesoleva direktiivi artiklites 7 ja 14, kooskõlastatakse ja võidakse ühendada direktiivi 2000/60/EÜ artikli 13 lõikes 7 sätestatud vesikondade majandamiskavade läbivaatamisega;

3) käesoleva direktiivi artiklis 10 sätestatud kõigi huvitatud poolte aktiivne osalemine kooskõlastatakse vajadusel direktiivi 2000/60/EÜ artiklis 14 sätestatud huvitatud poolte aktiivse osalemisega.

Artikkel 10

1. Kooskõlas ühenduse kohaldatavate õigusaktidega avalikustavad liikmesriigid üleujutusrisi esialgsed hinnangud, üleujutusohu kaardid, üleujutusrisi kaardid ja üleujutusrisi maandamise kavad.

2. Liikmesriigid julgustavad huvitatud pooli aktiivselt osalema IV peatükis viidatud üleujutusrisi maandamise kavade koostamisel, läbivaatamisel ja ajakohastamisel.

VI PEATÜKK

RAKENDUSMEETMED JA MUUDATUSED

Artikkel 11

1. Komisjon võib artikli 12 lõikes 2 osutatud regulatiivkomitee menetluse korras kehtestada tehnilisi vorminguid komisjonile edastavate andmete edastamiseks ning töötlemiseks, sealhulgas statistiliste ja kartograafiliste andmete osas. Tehnilised vormingud tuleks kehtestada vähemalt kaks aastat enne vastavalt artikli 4 lõikes 4, artikli 6 lõikes 8 ja artikli 7 lõikes 5 sätestatud tähtaegu, võttes arvesse kehtivaid norme ja asjaomaste ühenduse õigusaktidega kehtestatud vorminguid.

2. Arvestades läbivaatamise ja ajakohastamise tähtaegu võib komisjon teaduse ja tehnika arendes lisa kohandada.

Meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, võetakse vastu vastavalt artikli 12 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

Artikkel 12

1. Komisjoni abistab direktiivi 2000/60/EÜ artikli 21 kohaselt asutatud komitee.

2. Kui viidatakse käesolevale lõikele, kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 5 ja 7, võttes arvesse selle otsuse artikli 8 sätteid.

Tähtajaks otsuse 1999/468/EÜ artikli 5 lõike 6 tähenduses kehtestatakse kolm kuud.

3. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikli 5a lõikeid 1–4 ja artiklit 7, võttes arvesse selle otsuse artikli 8 sätteid.

VII PEATÜKK

ÜLEMINEKUMEETMED

Artikkel 13

1. Liikmesriigid võivad otsustada loobuda artiklis 4 osutatud üleujutusrisi esialgselt hindamisest nende vesikondade, alamvesikondade või rannikualade puhul:

a) mille osas nad on juba riskihindamise läbi viinud ja enne 22. detsembrit 2010 järeldanud, et seal juba on või võib arvata, et tekib oluline üleujutusrisk, millest tulenevalt arvatakse ala artikli 5 lõikes 1 osutatud alade hulka, või

b) mille kohta nad on otsustanud enne 22. detsembrit 2010 koostada üleujutusohu kaardid ja üleujutusrisi kaardid ning kehtestada üleujutusrisi maandamise kavad kooskõlas käesoleva direktiivi asjaomaste sätetega.

2. Liikmesriigid võivad otsustada kasutada enne 22. detsembrit 2010 lõpetatud üleujutusohu kaarte ja üleujutusrisi kaarte, kui nendele on kantud artiklis 6 sätestatud nõuetega samaväärne teave.

3. Liikmesriigid võivad otsustada kasutada enne 22. detsembrit 2010 lõpetatud üleujutusrisi maandamise kavasid, tingimusel, et nende kavade sisu on samaväärne artiklis 7 sätestatud nõuetega.

4. Lõigete 1, 2 ja 3 kohaldamine ei piira artikli 14 kohaldamist.

VIII PEATÜKK

LÄBIVAATAMINE, ARUANDLUS JA LÕPPSÄTTED

Artikkel 14

1. Üleujutusrisi esialgne hinnang või artikli 13 lõikes 1 viidatud hindamine ja otsused vaadatakse läbi ja vajaduse korral ajakohastatakse 22. detsembriks 2018 ja seejärel iga kuue aasta tagant.

2. Üleujutusohu kaardid ja üleujutusrisi kaardid vaadatakse läbi ja vajaduse korral ajakohastatakse 22. detsembriks 2019 ja seejärel iga kuue aasta tagant.

3. Üleujutusrisi maandamise kava(d), sealhulgas lisa B osas loetletud osad, vaadatakse läbi ja vajaduse korral ajakohastatakse 22. detsembriks 2021 ja seejärel iga kuue aasta tagant.

4. Lõigetes 1 ja 3 viidatud läbivaatuste käigus arvestatakse kliimamuutuste tõenäolist mõju üleujutuste esinemisele.

Artikkel 15

1. Liikmesriigid teevad komisjonile kättesaadavaks artiklites 4, 6 ja 7 viidatud üleujutusrisi esialgsed hinnangud, üleujutusohu kaardid, üleujutusrisi kaardid ja üleujutusrisi maandamise kavad ning samuti nende läbivaadatud versioonid ja vajadusel nende ajakohastatud versioonid kolme kuu jooksul pärast vastavalt artikli 4 lõikes 4, artikli 6 lõikes 8, artikli 7 lõikes 5 ja artiklis 14 sätestatud kuupäevi.

2. Liikmesriigid teavitavad komisjoni vastavalt artikli 13 lõigetele 1, 2 ja 3 tehtud otsustest ja avalikustavad asjaomase teabe vastavalt artikli 4 lõikes 4, artikli 6 lõikes 8 ja artikli 7 lõikes 5 nimetatud kuupäevadeks.

Artikkel 16

Komisjon esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande käesoleva direktiivi rakendamise kohta hiljemalt 22. detsembriks 2018 ning seejärel iga kuue aasta tagant. Aruande koostamisel võetakse arvesse kliimamuutuste mõju.

Artikkel 17

1. Liikmesriigid kehtestavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid enne 26. novembrit 2009. Nad teavitavad sellest komisjoni.

Kui liikmesriigid need meetmed võtavad, lisavad nad nendesse meetmetesse või nende meetmete ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetud põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 18

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 19

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Strasbourg, 23. oktoober 2007

Euroopa Parlamendi nimel
president

H.-G. PÖTTERING

Nõukogu nimel
eesistuja

M. LOBO ANTUNES

LISA

A. Üleujutusrisi maandamise kavad

I. Esimese üleujutusrisi maandamise kava osad:

- 1) II peatüki kohaselt nõutava üleujutusrisi esialgse hindamise järeldused valglapiirkonna või artikli 3 lõike 2 punktis b osutatud majandamisüksuse koondkaardina, mis annab ülevaate artikli 5 lõike 1 kohaselt määratletud aladest, mida kõnealune üleujutusrisi maandamise kava käsitleb;
- 2) III peatüki kohaselt koostatud või kooskõlas artikliga 13 juba olemasolevad üleujutusohu kaardid ja üleujutusrisi kaardid ning järeldused, mida saab nende põhjal teha;
- 3) artikli 7 lõike 2 kohaselt kehtestatud asjakohaste üleujutusrisi maandamise eesmärkide kirjeldus;
- 4) asjakohaste üleujutusrisi maandamise eesmärkide saavutamiseks võetavate meetmete ja nende tähtsusejärjekorra kokkuvõte, sealhulgas artikli 7 kohaselt võetud meetmed, ja muude ühenduse õigusaktide, sealhulgas nõukogu 27. juuni 1985. aasta direktiivi 85/337/EMÜ teatavate riiklike ja eraprojektide keskkonnamõju hindamise kohta, ⁽¹⁾ nõukogu 9. detsembri 1996. aasta direktiivi 96/82/EÜ ohtlike ainetega seotud suurõnnetuste ohu ohjeldamise kohta, ⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. juuni 2001. aasta direktiivi 2001/42/EÜ teatavate kavade ja programmide keskkonnamõju hindamise kohta ⁽³⁾ ning direktiivi 2000/60/EÜ kohaselt üleujutustega seoses võetud meetmed;
- 5) kui see on olemas, asjaomaste liikmesriikide poolt määratletud kulutasuvusanalüüsi metoodika kirjeldus ühiste vesikondade või alamvesikondade kohta, hindamaks meetmete piiriülest mõju.

II. Kava rakendamise kirjeldus:

- 1) meetodite kirjeldus, millega jälgitakse edusamme kava rakendamisel, ning nende tähtsusejärjekord;
- 2) avaliku teavitamise ja arutelu korraldamiseks võetud meetmete ja korraldatud tegevuse kokkuvõte;
- 3) pädevate asutuste nimekiri ja vajadusel rahvusvahelise valglapiirkonna piires meetmete kooskõlastamise ning meetmete ja direktiivi 2000/60/EÜ kooskõlastamise kirjeldus.

B. Üleujutusrisi maandamise kava hilisema ajakohastamise osad:

- 1) muudatused või ajakohastamised, mis on tehtud pärast üleujutusrisi maandamise kava viimase versiooni avaldamist, sealhulgas kooskõlas artikliga 14 teostatud läbivaatamiste kokkuvõte;
- 2) hinnang artikli 7 lõikes 2 osutatud eesmärkide saavutamisele;
- 3) nende üleujutusrisi maandamise kava varasemas versioonis ette nähtud meetmete kirjeldus, mida oli kavas võtta, kuid on seni võtmata, ja vastav selgitus;
- 4) alates üleujutusrisi maandamise kava viimase versiooni avaldamisest võetud lisameetmete kirjeldus.

⁽¹⁾ EÜT L 175, 5.7.1985, lk 40. Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2003/35/EÜ (ELT L 156, 25.6.2003, lk 17).

⁽²⁾ EÜT L 10, 14.1.1997, lk 13. Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2003/105/EÜ (ELT L 345, 31.12.2003, lk 97).

⁽³⁾ EÜT L 197, 21.7.2001, lk 30.